

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de Cataluña (Hiszpania) w dniu 2 sierpnia 2016 r. – Carolina Minayo Luque/Quitxalla Stars, S. L. y Fondo de Garantia Salarial

(Sprawa C-432/16)

(2016/C 410/02)

*Język postępowania: hiszpański***Sąd odsyłający**

Tribunal Superior de Justicia de Cataluña

Strony w postępowaniu głównym*Strona skarżąca:* Carolina Minayo Luque*Strona pozwana:* Quitxalla Stars, S.L. y Fondo de Garantia Salarial**Pytania prejudycjalne**

- 1) Czy art. 10 ust. 1 dyrektywy 92/85/EWG⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że przesłanka „szczególne przyczyny, niezwiązane z ich stanem, dopuszczone w prawie krajowym i/lub praktyce” stanowiąca wyjątek od zakazu zwolnienia pracownicy w ciąży jest spełniona już wówczas, gdy zostaną wykazane obiektywne przyczyny gospodarcze, techniczne, organizacyjne lub produkcyjne w rozumieniu art. 51 ust. 1 statutu pracowników, do którego odsyła art. 52 c) statutu pracowników?
- 2) Czy w przypadku zwolnienia indywidualnego z obiektywnych przyczyn gospodarczych, technicznych, organizacyjnych lub produkcyjnych, w celu dokonania oceny istnienia szczególnych przyczyn uzasadniających zwolnienie pracownicy w ciąży, pracownicy, która niedawno rodziła lub pracownicy karmiącej piersią zgodnie z art. 10 ust. 1 dyrektywy 92/85/EWG istnieje wymóg, by pracownica nie mogła być przeniesiona na inne stanowisko pracy lub brak jest innych pracowników na podobnych miejscach pracy, których może to dotyczyć, czy też wystarczające jest przedstawienie dowodów zaistnienia przyczyn gospodarczych, technicznych i produkcyjnych, które wpływają na jej miejsce pracy?
- 3) Czy przepisy tego rodzaju, jak przepisy hiszpańskie, które transponują wskazany zakaz ustanawiając gwarancję, w ramach której w braku wykazania przyczyn uzasadniających zwolnienie, stwierdza się nieważność tego zwolnienia (ochrona reparatorna) bez ustanowienia zakazu zwolnienia (ochrona prewencyjna) są zgodne z art. 10 ust. 1 dyrektywy 92/85/EWG, który zakazuje zwolnienia pracownicy w ciąży, pracownicy, która niedawno rodziła lub pracownicy karmiącej piersią?
- 4) Czy przepisy tego rodzaju, jak przepisy hiszpańskie, które nie przewidują w przypadku zwolnienia indywidualnego z obiektywnych przyczyn gospodarczych, technicznych, organizacyjnych lub produkcyjnych pierwszeństwa zachowania zatrudnienia dla pracownicy w ciąży, pracownicy, która niedawno rodziła lub pracownicy karmiącej piersią są zgodne z art. 10 ust. 1 dyrektywy 92/85/EWG?

- 5) Czy przepisy krajowe uznające za wystarczające zwolnienie tego rodzaju, jak w niniejszym przypadku, w którym nie odniesiono się w żaden sposób do zaistnienia szczególnej sytuacji, ani do kryteriów, które uzasadniają wybór pracownicy pomimo jej ciąży są zgodne z art. 10 ust. 2 dyrektywy 92/85/EWG?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 92/85/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie wprowadzenia środków służących wspieraniu poprawy w miejscu pracy bezpieczeństwa i zdrowia pracownic w ciąży, pracownic, które niedawno rodziły, i pracownic karmiących piersią (dziesiąta dyrektywa szczegółowa w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy 89/391/EWG), Dz.U. 1992, L 348, s. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione
(Włochy) w dniu 3 sierpnia 2016 r. – Bayerische Motoren Werke AG/Acacia Srl**

(Sprawa C-433/16)

(2016/C 410/03)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Corte suprema di cassazione

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Bayerische Motoren Werke AG

Strona pozwana: Acacia Srl

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy na mocy art. 24 rozporządzenia nr 44/2001/WE zarzut braku jurysdykcji sądu krajowego, przed który wytoczono powództwo, podniesiony jako zarzut wstępny ale o charakterze pomocniczym względem innych wstępnych zarzutów procesowych, a w każdym razie, przed podniesieniem zarzutów w kwestiach merytorycznych, można interpretować jako uznanie jurysdykcji?
- 2) Czy brak uwzględnienia w art. 82 ust. 5 rozporządzenia nr 6/2002 jurysdykcji sądów alternatywnych dla sporów w przedmiocie ustalenia nieistnienia stosunku prawnego lub prawa względem sądu właściwego dla pozwanego, o którym mowa w art. 82 ust. 1 tego samego rozporządzenia, należy interpretować w taki sposób, że powoduje to przyznanie jurysdykcji wyłącznej w odniesieniu do tych sporów?
- 3) Czy, celem rozstrzygnięcia kwestii, o której mowa w [poprzednim punkcie], konieczne jest ponadto uwzględnienie wykładni przepisów rozporządzenia nr 44/2001/WE dotyczących jurysdykcji wyłącznej, a w szczególności jego art. 22 określającego przypadki takiej jurysdykcji, wśród których znajduje się jurysdykcja w sprawach w przedmiocie rejestracji i nieważności patentów, znaków towarowych i wzorów, ale nie w sporach w przedmiocie ustalenia nieistnienia stosunku prawnego lub prawa, jak i art. 24, przewidującego możliwość uznania jurysdykcji innego sądu przez pozwanego, jeżeli sąd państwa członkowskiego nie ma jurysdykcji na podstawie innych przepisów rozporządzenia, ze skutkiem ustalenia jurysdykcji sądu, przed który powód wytoczył powództwo?
- 4) Czy podejście wyrażone w wyroku Trybunału Sprawiedliwości z dnia 25 października 2012 r. w sprawie w sprawie Folien Fischer AG i Fofitec AG/Ritrama SpA. C-133/11 w przedmiocie możliwości zastosowania art. 5 pkt 3 rozporządzenia nr 44/2001/WE ma charakter, zasady ogólnej i bezwzględnie obowiązującej, mającej zastosowanie do każdego powództwa o ustalenie nieistnienia odpowiedzialności za czyn niedozwolony, w tym powództwa o stwierdzenie braku naruszenia w przedmiocie wzorów wspólnotowych, a zatem, czy w niniejszej sprawie jurysdykcja przysługiwać będzie sądowi, o którym mowa w art. 81 rozporządzenia nr 6/2002 czy sądowi, o którym mowa w przytoczonym art. 5 pkt 3 rozporządzenia nr 44/2001 lub czy uprawnienie do dokonania wyboru jednej lub drugiej możliwej jurysdykcji zostało przyznane powodowi?
- 5) Czy, w przypadku w którym wnioski o stwierdzenie nadużycia pozycji dominującej i nieuczciwej konkurencji zostają złożone w ramach sporu w przedmiocie wzorów wspólnotowych, z którym są one związane, jako że ich uwzględnienie zakłada uprzednie uwzględnienie powództwa o stwierdzenie braku naruszenia wzorów, mogą one być rozpoznane łącznie z tym powództwem przed tym samym sądem zgodnie z rozszerzającą wykładnią art. 28 ust. 3 rozporządzenia nr 44/2001/WE?